



W środku — Andrzej Mrowiec, Józef Duriasz



Leszek Herdegen, Anna Seniuk

Zobaczymy
w Teatrze
Telewizji



Scena zbiorowa

SŁAWA I CHWAŁA



Aleksandra Śląska, Józef Duriasz

Największym tegorocznym przedsięwzięciem Teatru Telewizji będzie czteroodcinkowa adaptacja powieści Jarosława Iwaszkiewicza „Sława i chwała” dokonana przez Lidzię Zamkow. Kluczem do telewizyjnej ekranizacji stały się dzieje czterech spośród licznych książkowych postaci. Przez pryzmat ich losów pokazano najważniejsze wydarzenia lat 1920-1944 w Polsce. Ci bohaterowie to: Janusz Myszyński, Janek Wiewiórski, Walerek Royski i Kazimierz Spychała.

Najbliższy zapewne autorowi jest Janusz. Człowiek o charakterze refleksyjnym, należy do kresowego ziemiaństwa. Poczucie rzeczywistości sprawia, że pozbawiony jest wszelkich kastowych przesądów. Jednak już sama sytuacja społeczna ustawia go na pozycjach biernego obserwatora zachodzących wydarzeń. Drugi z bohaterów, Janek Wiewiórski, jest reprezentantem klasy robotniczej. Świadomy celów i kierunku, w jakim chciałby pchnąć przyszłość świata, nie zna wątpliwości, jest zawsze jednoznaczny, a przy tym niezwykle serdeczny jako człowiek. Dziwna jest też przyjaźń dwóch tak różniących się między sobą ludzi, jak Janusz i Janek.

Kazimierz Spychała, niegdyś nauczyciel w domach kresowych ziemian, robi stopniowo coraz większą karierę jako urzędnik, a później wysoki dygnitarz w MSZ za czasów II Rzeczypospolitej. Realista, liczący się z istniejącym stanem rzeczy, będzie świetnym przedstawicielem tak zwanych oświeconych sfer rządzących

w okresie międzywojennym. I wreszcie — Walerek Royski, brat jednego z niegdysiejszych wychowanków Kazimierza. Birbant i nierób szermujący wielkimi słowami, pod którymi ukrywa nicieś moralną.

Adaptacja telewizyjna obejmuje panoramę wydarzeń od pierwszych lat po I wojnie światowej po wybuch Powstania Warszawskiego. Młodość ojców, na której tragicznie zaważyła I wojna, i młodość dzieci, których los wyznaczyła II wojna światowa. Okres, który przechodzi już do historii. A jedno z najwspanialszych jego utrwaleń dał właśnie Iwaszkiewicz w „Sławie i chwale”, czerpiąc z materiału faktograficznego, przeplatając literacką fikcję wydarzeniami z życia swojego i swoich bliskich.

Spektakl reżyseruje Lidzia Zamkow. Reżyserem telewizyjnym jest Barbara Borys-Damięcka. Scenografia — Xymena Zaniewska i Mariusz Chwedeżuk. Występują: Leszek Herdegen (Janusz), Andrzej Mrowiec (Janek), Józef Duriasz (Spychała), Roman Wilhelm (Walerek), Aleksandra Śląska (Maria), Zofia Małynicz (księżna Anna), Ewa Wawrzon (Ola), Mirosława Dubrawska (pani Royska), Anna Seniuk (Hania Wolska), Edmund Fetting (Edgar Szyller), Lucyna Winnicka (Elżbietka), Olgierd Łukaszewicz (Andrzej), Krzysztof Kalczyński (Antek) i inni. Opracowanie muzyczne — Macieja Maleckiego. (jas)

Fot. ROMUALD PIENKOWSKI



Grażyna Barszczewska, Marek Kondrat



Scena zbiorowa



Zofia Małynicz